

Związek Harcerstwa Polskiego jest największą, liczącą **ponad 100 000** członków, organizacją wychowawczą dzieci i młodzieży w Polsce. Od prawie stu lat głównym celem działania Związku jest wspieranie wychowania harcerek i harcerzy - stwarzanie warunków do wszechstronnego rozwoju człowieka.

Związek Harcerstwa Polskiego jest ogólnopolskim, patriotycznym stowarzyszeniem, należącym do światowego ruchu skautowego. ZHP jest organizacją otwartą i apolityczną. Wychowuje młodych ludzi na prawych, aktywnych i odpowiedzialnych obywateli w duchu wartości zawartych w Prawie Harcerskim.

ZHP to nie tylko organizacja dzieci i młodzieży, to przede wszystkim ruch społeczny kształtujący postawy i charaktery. ZHP wspiera wychowanie dzieci i młodzieży zgodnie z harcerskimi wartościami, takimi jak: patriotyzm, braterstwo, przyjaźń, służba, wiara, praca, sprawiedliwość, wolność i pokój. Wartości te, zapisane w Obietnicy i Prawie Zucha oraz Przymierzeniu i Prawie Harcerskim odnajdujemy w tworzonej przez dziesiątki lat kulturze organizacji.

Tradycyjne i uniwersalne wartości uwzględniamy w aktualnych i nowoczesnych programach działania gromad i drużyn, w zadaniach wynikających z potrzeb, zainteresowań oraz pragnień dzieci i młodzieży. Wartości te tworzą kodeks postępowania oraz kształtują styl życia członków ruchu harcerskiego, przy czym każdemu z nich pozwalają kreować osobistą drogę ich realizacji, w budowanych indywidualnie próbach na kolejne - harcerskie i instruktorskie - stopnie.

W każdej drużynie i gromadzie jest budowany program działania mający na celu realizację postawionych sobie wspólnie celów wychowawczych. Jest realizowany głównie przez zdobywanie zuchowych i harcerskich sprawności, znaków służb, uprawnień państwowych, realizację zadań zespołowych i projektów.

Formą aktywności programowej jest zabawa w kogoś lub w coś (w gromadach zuchowych), gra (w drużynach harcerskich), poszukiwanie (w drużynach starszoharcerskich) oraz służba i wyczyn (w drużynach wędrowniczych). Harcerskie działanie obejmuje wiele bardzo różnorodnych obszarów programowych.

W Związku Harcerstwa Polskiego wychowanie realizowane jest głównie w podstawowych jednostkach organizacyjnych – gromadach zuchowych (jest ich 2111) i drużynach harcerskich, starszoharcerskich i wędrowniczych (jest ich 4079) skupiających od 20 do 30 osób.

Jednostki te samodzielnie realizują zadania wychowawcze, wspierane przez wspólnotę jaką tworzy hufiec harcerski (obejmujący działaniem dzielnicę, gminę lub powiat, jest ich 419). Na poziomie województwa harcerki i harcerze reprezentowani są przez chorągiew (jest ich 17 - osobną chorągiew stanowi aglomeracja warszawska).

Zadaniem Głównej Kwatery, która jest zarządem stowarzyszenia, jest wspieranie tych jednostek, między innymi przez rozpowszechnianie, organizację, koordynację regionalnych i ogólnopolskich przedsięwzięć programowych, materiałów metodycznych i pomocy edukacyjnych, pozyskiwanie środków oraz organizację kształcenia.

Wychowanie w ZHP, mające prawie 100-letnią historię, opiera się na normach kulturowych i etycznych wartościach chrześcijańskich, kształtuje postawę szacunku wobec każdego człowieka. Odbywa się w czterech pionach: zuchy (6-10 lat), harcerki i harcerze (11-13 lat), harcerki i harcerze starsi (14-16 lat), wędrowniczki i wędrownicy (16-25 lat).

W pracy wychowawczej instruktorzy harcerscy wykorzystują sprawdzoną metodę pracy polegającą na realizacji wszystkich zadań w małych grupach rówieśniczych, uczeniu w działaniu, stale stymulującym programie, na pracy z Prawem i Przymierzeniem Harcerskim.

Metoda ta cechuje się pozytywnością, dobrowolnością, świadomością celów, indywidualnością, naturalnością, pośredniością i wzajemnością oddziaływań.

Zasady harcerskiego wychowania to:

Służba – czynna, pozytywna postawa wobec świata i drugiego człowieka, służba Bogu, Polsce i bliźnim;

Braterstwo – przyjacielska i serdeczna postawa wobec innych;

Praca nad sobą – nieustanne kształtowanie i doskonalenie własnej osobowości.

Harcerstwo w Polsce powstało w 1911 roku, w czasie kiedy Polska była pod rozbiorami. Wzorem była metoda i organizacja skautowa stworzona przez sir Roberta Baden-Powella w Wielkiej Brytanii, a przeniesiona na grunt polski przez Andrzeja Małkowskiego.

Formalnie Związek Harcerstwa Polskiego powstał w 1918 roku tuż po odzyskaniu przez Polskę niepodległości. W latach dwudziestych Związek był współzałożycielem Światowej Organizacji Ruchu Skautowego (WOSM) i Światowej Organizacji Przewodniczek i Skautek (WAGGGS). Gdy wybuchła II Wojna Światowa ZHP nie zawiesił swojej działalności, lecz stał się organizacją konspiracyjną, przyjmując kryptonim Szare Szeregi i kontynuował swoją misję wychowawczą.

Po wojnie, na skutek zmian politycznych, ZHP utracił członkostwo w WOSM i WAGGGS. Odzyskał je ponownie w 1996 roku.

NASZE CELE

Zgodnie ze Statutem Związek Harcerstwa Polskiego jest wychowawczym, patriotycznym, dobrowolnym i samorządnym stowarzyszeniem zuchów, harcerzy, harcerzy starszych, wędrowników oraz instruktorów, seniorów i członków starszyny.

ZHP jest członkiem światowej rodziny skautowej. Należy do Światowej Organizacji Ruchu Skautowego (WOSM) i Światowego Stowarzyszenia Przewodniczek i Skautek (WAGGGS). Działa zgodnie z zasadami, celami i metodą wprowadzonymi przez założyciela skautingu Roberta Baden-Powella i rozwiniętymi przez twórcę harcerstwa polskiego Andrzeja Małkowskiego.

Jako cele działania wskazane w Statucie Związek Harcerstwa Polskiego uznaje:

- stwarzanie warunków do wszechstronnego, intelektualnego, społecznego, duchowego, emocjonalnego i fizycznego rozwoju człowieka,
- nieskrępowane kształtowanie osobowości człowieka przy poszanowaniu jego prawa do wolności i godności, w tym wolności od wszelkich nałogów,
- upowszechnianie i umacnianie w społeczeństwie przywiązania do wartości: wolności, prawdy, sprawiedliwości, demokracji, równouprawnienia, samorządności, tolerancji i przyjaźni,
- upowszechnianie wiedzy o świecie przyrody, przeciwstawianie się jego niszczeniu przez cywilizację, kształtowanie potrzeby kontaktu z nieskażoną przyrodą,
- stwarzanie warunków do nawiązywania i utrwalania silnych więzi międzyludzkich ponad podziałami rasowymi, narodowościowymi i wyznaniowymi.

NASZA MISJA

Naszą misją jest wychowywanie młodego człowieka, czyli wspieranie go we wszechstronnym rozwoju i kształtowaniu charakteru przez stawianie wyzwań.

Naszą misją jest wychowywanie młodego człowieka, czyli wspieranie go Aby w owym wspieraniu być skutecznym, stale rozwijamy się i uczymy, skutecznie wspierać może jedynie organizacja do tego rzetelnie przygotowana, taka, która stale pokonuje własne niedoskonałości i ograniczenia. Organizacja wyrazista, z

kompetentną i ideową kadra. Kadra, która chce i może stać się dla młodego człowieka autorytetem, przewodnikiem, przyjacielem. Wspieramy drugiego człowieka, czyli pomagamy mu, wskazujemy, umożliwiamy – jednakże wybór drogi i stylu życia należą do tego, kogo prowadzimy harcerską ścieżką. W ten sposób uczymy samodzielności i zachęcamy młodego człowieka do brania odpowiedzialności za własne decyzje, działania, własny rozwój. Naszymi działaniami nie konkurujemy z rodzicami i rodziną. Rodziców traktujemy jako pierwszych, najważniejszych wychowawców, dlatego naszą pracę wychowawczą prowadzimy w stałej współpracy z nimi. ZHP istnieje nie po to, by doskonalić strukturę, przepływ informacji oraz proponować coraz ciekawsze i atrakcyjniejsze rozwiązania metodyczne dla nich samych. Wszystko to ma sens tylko wtedy, gdy służy wspieraniu młodego człowieka. Przy wątpliwościach, czym ZHP rzeczywiście powinno się zajmować, należy postawić sobie pytanie, na ile owe działania służą wspieraniu młodego człowieka w rozwoju;

we wszechstronnym rozwoju
Tak budujemy organizację, układamy pracę, tworzymy program czy dzielimy zadania, aby umożliwić wszechstronny - duchowy, emocjonalny, intelektualny, społeczny i fizyczny - rozwój. Patrzymy na człowieka jako na pewną całość – i wspieramy go w rozwoju każdego z owych aspektów. Dopiero takie holistyczne podejście do kwestii wychowania umożliwia kształtowanie postaw, naukę oraz doskonalenie umiejętności. Nie to wyróżnia nas spośród innych organizacji pozarządowych, że zajmujemy się rozwojem duchowym, emocjonalnym, intelektualnym, społecznym czy fizycznym. Wyróżnia nas i jest dla nas cenne to, że te wszystkie sfery rozwoju są dla nas obiektem troski jednocześnie, stale i równoważnie;

i kształtowaniu charakteru przez stawianie wyzwań.
Kształtowanie charakteru wymaga aktywnej postawy wobec siebie samego i otaczającej rzeczywistości. Jesteśmy elementami większej całości – funkcjonujemy wśród innych ludzi, w określonych warunkach, spotykamy się z różnorodnymi postawami wobec życia. Chcemy przygotować młodego człowieka do samodzielnego stawiania sobie coraz wyżej poprzeczki. Do wymagania od siebie i niezgody na bylejakość. Ważne dla nas są umiejętności, wiedza, przeżycia. Ale mają one być narzędziem do kształtowania charakteru, a nie to kształtowanie zastąpić.